

Onbekende Neigingen

We hebben het allemaal!

18 JULI 2019

UITGEVER; MIJNBESTSELLER.NL

23-07-2020

Disclaimer...

Titel: Onbekende Neigingen
Copyright © 2020 - B.J Starink

Alle rechten voorbehouden.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gereproduceerd of opgeslagen in een ophaalsysteem, of verzonden in welke vorm of op welke manier dan ook, elektronisch, mechanisch, fotokopieerapparaat, opname of anderszins, zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Zelfstandig uitgegeven met Amazon KDP.

Website:

1. <https://goodreads.com/bjstarink>
2. mijnbestseller.nl/b.j.starink
3. amazon.com/author/bjstarink

Cover design by: B.J Starink

Voordat je begint met lezen. Lees deze vers.

Stuur voor dit ritueel de rest van de mensen uit de kamer weg. Bescherm uzelf ten alle tijden door middel van zout of een andere bescherming om u heen te leggen. Verbreek de bescherming niet. Blijf ten alle tijden rustig. Mocht u beginnen te lezen hardop of in uzelf maak het ten alle tijden af.

Als de **L**aatste **A**dem uit de **H**ere verdwijnt.

Dan is het wachten tot de wereld wegwijnt.

Oorlog en **H**onger zullen regeren.

Zelfs in hun laatste zucht zal de **D**ood hun negeren.

De **M**acht is bestemd voor de nieuwe **H**eer.

Hoop en **L**icht zien hun **N**ooit **M**eer.

Het **E**inde zal komen, het **E**inde was nooit ver! Het **E**inde was
altijd al binnen handbereik.

Het **E**inde zal komen, het **E**inde is niet ver!

De mens is het grootste kwaad!

Alleen **NAMTILLAKU** zal orde kunnen brengen.

Alleen **NAMTILLAKU** zal de tijd stopzetten.

Alleen **NAMTILLAKU** zal het **OORDEEL**
kunnen vellen...

Onbekende Neigingen!

Voorwoord.

Welkom bij de schone versie van Onbekende Neigingen. Een versie zonder scheldwoorden. (Nou ja niet al te veel natuurlijk). Dit boek is nog steeds politiek incorrect maar dan in een ander jasje gestoken. Geniet ervan...

Dit is een boek voor de beginnend volwassen lezer. En voor de mensen die mentaal lezend niet sterk in hun schoenen staan. Ik heb zelf mijn mentale strijd moeten leveren en overwonnen door de gedachtegang verstopt in dit boek. **Geen zorgen dit wordt geen jankverhaal over die strijd!**

Dit is ook geen filosofer werk dit is recht toe recht aan, direct en met veel andere visies. Ik heb dit boek bijvoorbeeld niet geschreven zoals veel het wel doen, er stapt iemand op de trein en na 4 paginas zit hij er nog niet in. Ik heb geprobeerd vooral (zoals ook helemaal in het begin staat: De beginnend volwassen lezer te boeien) en ik hoop dat ik er veel dankzij dit boek op weg helpen kan! Er wordt gezegd door meer dan de helft van de wereldbevolking: Heb je 1 boek gelezen ken je ze allemaal wel. En dat wil ik verbreken met iets "geheel" nieuws. Een boek zoals iedereen het mee kan maken. Dit is mijn eerste boek. En ik ben niet van de regels. In mijn ogen zijn regels er om verbroken te worden. Ik ga proberen alle taboes te verbreken, wat met het genre horror te maken heeft in mijn Neigingen trilogie.

Geloof mij het zijn er veel, veel te veel om eerlijk te zijn. Het gaat om fictie. **Dus als u snel beledigd bent bij voorbaat excuses!**

Voor mij is horror gebaseerd op bijvoorbeeld legendes zoals **sleepy hollow**.

Van die verhalen die je heel heel vroeger bij het kampvuur hoorde en wat rondging als een waargebeurd verhaal. Ik heb mij voorgenomen om dit boek zo te laten vorderen. Alsof je het in de vroegere tijd aan een kampvuur gehoord zou hebben. Alleen wat nieuwerwets doormiddel van iets nieuws erin te verwerken. Iets wat je niet zo gauw tegenkomt. Geheel nieuw in begrijpbare context geschreven. Waarom het leven verbloemen als ik de waarheid in zeker opzicht op tafel kan leggen?

Dit boek is allesbehalve standaard! Het valt mij op tegenwoordig in een film of een boek dat het overhaast gemaakt wordt. Dat wil ik niet, ik probeer in dit boek het onverklaarbare verklaarbaar te maken. Ben benieuwd hoe dat gaat lopen. Edgar Allan Poe heb ik in mijn hart gesloten, dit is wellenswaar iets geheel anders en valt totaal niet met elkaar te vergelijken.

Maar als je het dan over een grootmacht hebt of zou hebben geef zijn gedichten dan een kans! Dit boek heb ik geschreven zoals ikzelf een boek wil lezen. Een begrijpbaar boek waar je bijna niet doorheen komt. Een boek zonder regels (tot op zekere hoogte), met een diepe onderlaag, en tevens genoeg spanning. 11 hoofdstukken staat gelijk aan het eerste cel nummer van pope mijn beste vriend daar. Maikel was daar de bewaarder.

Ik heb in totaal 10 dagen in het huis van bewaring gezeten en 4 dagen in het hoofdbureau. Stelt niks voor 2 weken tegenover mensen die er al 4 jaar zaten of langer. Met die wetenschap had ik genoeg tijd om na te denken vond ikzelf. Deze jongen denkt dus na, en besluit maar eens een boek te schrijven. Opgedragen aan mijn nieuwe vrienden mijn moeder die zich heel veel zorgen heeft gemaakt en aan mijn opa. Ik sluit dit voorwoord af met een gezegde van die wijze man die mij geholpen heeft, en waar menig mens iets aan kan hebben.

Rust in brede Oop.

Het gezegde:

Het wordt licht op je pad zodat het donker kan worden maar. Maar waarom wordt het altijd donker op je pad? Zodat je het weer licht weer waarderen kan.

Onbekende Neigingen!

Het begon allemaal in januari 2019, een koude tijd maar toch warmer dan voorgaande jaren. Een moeilijke tijd achter zich gelaten. Zijn er mensen aan het verhuizen. Naar een goedkoper huis en een betere buurt. Alleen wisten ze niet waar ze in verzeild raakte. Een pure hel voor iedereen op deze aard, wees eens eerlijk wat is er nu enger dan je eigen gedachten? **Weet u het?**

Dat dacht ik al. Het verhaal over echte angst begint hier. Maar waar het eindigt komen we samen achter. Ik verklap niks behalve dat iedereen zijn eigen demoon kan worden door zijn of haar gedachtegang.. Dit is het verhaal over de legende genaamd: *Onbekende Neigingen*. Houd elkaar stevig vast en bereid u op het ergste voor. Dit wordt een nagelbijter dit wordt een vangnet dat u omhoog takelt. Dit verhaal pakt u vast en laat u niet meer gaan. **Dit verhaal pakt u bij uw lurven!** Dus veel plezier met luisteren en het aanzien van het warme knisperende kampvuur... We weten allemaal hoe de wereld eraan toe is. Dus deel ik dit verhaal met u, een verhaal toen de wereld nog normaal en beschaafd was.

Warm u op trek een pilsje los of drink een glas whisky terwijl u geniet van de marshmallows en vergeet niet van de rit te genieten, dit verhaal gaat sloom van start maar de beste legendes beginnen bij een geweldige opbouw, voordat ze u kunnen grijpen. En lieve mensen dit is er zo een. U wordt bang maar het wordt er een die u niet snel vergeten zal!

Zonder al te veel door te gaan over ons mooie cluppie aan ons warme vuur. Zou ik graag uw gehoor willen lenen en zet uw ogen los, terwijl ik aan het legende begin.

Hoofdstuk I.

Dag I.

De verhuizing wordt een klus, maar de verhuizing is het wel waard. Een nieuwe kans een nieuwe start maar vooral een nieuw begin. Gezien wat ze al hebben achtergelaten ervoor, hebben ze deze kans meer dan verdient. En na het gesprek met de makelaar zijn ze er allebei over eens dat dit wel eens een kans uit duizenden kan zijn. De winkels zijn dichtbij, de scholen verzekeren goed onderwijs voor een betaalbare prijs plus de supermarkt en kinderboerderij is om de hoek. Na het gesprek met de makelaar waren ze vooral enthousiast over het feit dat er werk was. Werk in overvloed. De verhuiswagen komt aan in de straat. En de eerste die zich voorstelt is een oudere man. Het is een oude grijze man tegen het witte aan. Met een zelfingenomen grijns op zijn arrogante kop. Hij stelt zich als eerste aan de jonge vrouw voor. Hallo ik ben Tom welkom in de buurt... De vrouw weet niet waar te kijken. Hoe moet ze nou normaal weten te doen? Tegen zo een zelfingenomen arrogante man maar ja ze zijn de nieuwe bewoners en ze heeft zich maar te schikken. De jonge vrouw zegt hallo ik ben Amy (aan gebrek aan iets anders. Ze wil wel wat zeggen maar laat dat maar zitten) hebt het goed gezien we komen wonen in huisnummer 99. Ahh huis 99 zegt Tom ja daar woonde een oudere vrouw. Een hele lieve ze deed mij denken aan mijn eigen vrouw god hebben haar ziel... Amy weet niet goed wat te zeggen maar probeert toch maar wat. 'Ze lijkt me een aardige vrouw.' Tom lacht 'ja inderdaad aardig was ze.'

En ze heeft ook heel veel voor de rest van de straat betekend. Maar ik vergeet me helemaal voor te stellen aan de rest. 'Sorry jongens hallo ik ben Tom.' De man geeft hem een hand en zegt 'ik ben Maikel en dit is onze rebel Justin en onze tweede zoon Francis. En onze nieuwste aanwinst Chantal.'

Hij geeft Justin een hand Francis een knipoog en Chantal een kleine knuffel. Tom 'zo jij stinkt jij hebt gepoept.' Chantal lacht Tom begint ook te lachen. En zegt nog een keer 'welkom jongens nou ik ga weer verder kunnen jullie ook wennen aan de buurt en haar bewoners.' Maikel geeft Tom een hand 'dank u voor het warme welkom.' Tom loopt weg zonder ook maar iets te zeggen. Maikel is de eerste die de verhuishwagen uitkomt. Justin de tweede en Francis de derde. Ze helpen Maikel met het terrarium naar binnen te brengen. Amy blijft als enige even zitten met Chantal in haar armen.

Ze kijkt een beetje om haar heen naar het vele groen in de straat en de gemoedelijkheid.

Het duurt niet lang voor ze Chantal oppakt en met de kindervagen naar binnen brengt. Als ze binnen is voelt ze meteen een gevoel van rust. Het wordt avond en de straatlantaarns gaan aan. Het rode koperen licht is tot nu toe het enige wat het huis verlicht. De dozen zijn uitgepakt de bedden in elkaar gezet en de kasten staan op hun plek. Het belangrijkste en het zwaarste staan op hun plek. Het water loopt en de elektriciteit is inmiddels aangesloten. 'Het wordt tijd dat de TV wordt aangesloten' zegt Maikel. Maar Amy ziet op dit moment het grapje niet zitten. Ze denkt bij zichzelf is dat het enige waar die man aan kan denken? 'De kinderen gaan voor. Voorzie hun kamer maar eerst van licht, en dan mag je je dierbare TV aansluiten.' 'Ja Aims sorry Aims zal ik doen Aims.'

Maikel loopt naar boven kijkt als eerste bij Chantal in de kamer, hij treft een baby aan staand in haar ledikantje brabbelend tegen de muur. Maikel roept als een bezetene: **Amy Amy Amy Chantal kan staan nu al.. Amy Amy Aims kom dan.** Als eerste komt Justin erbij wat is er pap? Maikel 'kijk dan zegt kijk dan Chantal kan staan.' Justin wrijft de slaap uit zijn ogen en ziet Chantal staand in haar bedje tegen de muur praten... Maikel roept **Amy Amy kom nou.** Als Amy de trapt oploopt zegt Maikel spelend:

'daar komt ze hoor' tegen Justin. Amy stormt de kamer binnen en ziet Chantal ook staan.

Een trots gevoel verwarmt haar. Je weet wel zo een gevoel waar je lang op kunt teren als moeder zijnde.

'Oh meisje wat mooi wat mooi je kan nu al staan. Wat ben ik trots op je!' Amy geeft Maikel een knuffel en zegt op een liefhebbende toon 'dank je wel Mike.' 'Geen dank ik ben misschien nog wel trotser dan jij.' Justin kijkt nog een keer en loopt terug naar zijn kamer. Michael geeft Chantal een kus en loopt weer naar beneden. 'Sorry Aims de lampen voorzien van licht doe ik dadelijk of morgen wel. Laat haar maar even. God wat ben ik trots op haar.' Amy heeft hetzelfde gevoel en geeft hem een knuffel en fluistert in zijn oor 'is goed' ze gaat op de bank zitten en praten nog wat na. Ze vallen samen op de bank in slaap. Als ze wakker worden staat er 06:00 op hun digitale tafelklok Buiten is het en donker en binnen is het als vanouds. Ze lopen allereerst naar boven naar de kamer van Chantal om te kijken hoe het met de kleine meid is. Chantal wordt wakker van het geluid en lijkt bang voor haar ouders.

Maikel en Amy weten niet wat haar bezielt maar ze lijkt doodsbang voor haar eigen ouders. Amy barst in tranen uit en loop naar beneden.

Als ze op hun digitale tafelklokje kijkt daarop is het nog 06:00 ze pakt haar telefoon en ziet dat het 21.00 is.

Ze snapt er niks van ze roept Maikel die er zelf ook niks van snapt. De bel gaat Ding Dong Ding Dong...

Amy gaat naar de deur en zegt lachend

'Mike we hebben zo snel mogelijk een nieuwe deurbel nodig.'

Ze doet de deur open 'Hallo Tom wat brengt je hier? Kom binnen Wil je een bakkie koffie of thee?' Hij gaat naar binnen 'Ja een bak koffie zal wel lekker zijn ja.' Amy gaat naar de keuken en vraagt luid **Wat heb je erin Tom?** 'Zeg het eens!' Zegt Maikel tegen tegen hem. Tom rolt met zijn ogen. Maikel weet niet wat hem overkomt wat een arrogante man is dat. Amy 'Tom Tom Wat heb je erin?' Tom 'melk en suiker graag.' Maikel klopt op de bank en zegt ga zitten Tom. Tom gaat een beetje verontwaardigd zitten en kijkt wat om zich heen. Amy komt de kamer binnen met een bakkie koffie in haar hand. Ze kijkt Tom aan en ziet iets in de weerspiegeling van zijn brillenglazen. Wat het is weet ze niet Ze kan het niet thuis brengen Maar het leek op geelgroene puntjes.

Een beetje of zijn pupillen groene knopjes waren heel vreemd maar ja dat zat gewoon in haar kop dus ze ging het verder ook niet op in. Tom geeft Maikel een een soort van aai over zijn hand. Maikel moet zijn woede inhouden en vraagt op een rustige toon: *waar is dat goed voor Tom?* Hij wou eigenlijk iets heel anders vragen. Hij wou vragen: 'moet ik je poot breken?' Tom kijkt hem aan en Maikel ziet eigenlijk hetzelfde als Amy.

Twee geelgroene puntjes in zijn brillenglazen. 'wat een mooi beest, wat is het'?

Wanneer hij naar het terrarium voor het raam wijst. Maikel zegt aardig: 'dank je Tom dit is een blue-skink.

Ofwel een blauwtongskink. Het is eigenlijk gewoon een slang op poten met een blauwe tong.' Maikel heeft genoeg van die groene puntjes die hem zo volgen. Hij vraagt wat een mooie bril maar waar heb je die vandaan Tom? Tom geef een moeilijk antwoord.

Ik heb hem uit een plek best ver hier vandaan Maar toch dichtbij genoeg om te zien.

Maikel vraagt Heb je toevallig Irish in zijn koffie gegoooid eens? Amy lacht een beetje 'helaas niet Mike dat hebben we nog niet in huis gehaald.' Tom 'ik heb toch liever echte whisky hoor die Ierse is mij toch te zoet. Maar in de koffie is wel lekker joh heb je meteen.' 'Suiker in de koffie' zegt Maikel lachend.

'Ja suiker in de koffie' zegt Tom in een andere zwaardere stem dan normaal. Maikel kijkt hem aan en vraagt 'zat je een boer dwars of zo?' Alweer geeft Tom een moeilijk antwoord.

Als je niet verder kijkt dan de brug lang is hoe kan je dan ooit het water zien?

Maikel 'volgens mij ben je een hele wijze man.'

Tom verontschuldigd zich: 'wat bedoel je precies?' Maikel wrijft over zijn haar en weet niks meer te zeggen.

'Nou gewoon dat je een wijze man bent. Dat je wel het een en ander weet.' Tom zegt in een zware stem:

Ja dat is zo ja ik weet het een en ander. Ben overal wel geweest van boven naar onder en van onder naar boven. Nu zit ik er tussen ik zit er letterlijk tussenin zo kan je het zien.

En hij begint te lachen. Maikel wordt nerveus, zijn Christelijke opvoeding heeft hem gewaarschuwd voor verhalen als dit. Dit zou de duivel namelijk ook zeggen. Is Tom de duivel? Een oude man? Nee joh! Maikel wordt bang van zijn eigen gedachten. Zijn moeder was extreem gelovig zijn vader kende hij eigenlijk niet. Zo nu en dan kwam zijn vader langs uit de kroeg stinkend naar bier en sigaretten. Zijn moeder heeft Maikel voornamelijk gewaarschuwd voor het kwaad in de wereld. Want wij zijn niet alleen op deze verdorven plek. De duivel heeft iedereen in zijn greep. Zo lijkt het soms. Zoals mijn moeder altijd zei kijk naar je vader en oordeel voor jezelf. Dus als hij Tom zo ziet en zo mysterieus hoort praten. Denkt hij aan de lessen van zijn moeder. Hij zag zijn moeder vroeger als een engel.

Maar toen ze aftakelde en dement weg zag hij haar meteen anders. Toen zijn moeder er niet meer kon zijn voor hem kwam zijn vader toch telkens vaker in beeld. En begreep hij zijn duivelse vader telkens meer.

Dit doet hem daaraan terugdenken. Aan de gesprekken die hij met zijn vader had. Dus eigenlijk moet hij weten wat hij nu moet zeggen maar ook dit keer slaat hij dicht net als al die keren met zijn vader. Was het de angst om iets verkeerd te zeggen of iets anders iets van buiten deze wereld? Hoe dan dit is net als vroeger. Een soort terugblik naar een duistere tijd. En tijd verdrongen of eigenlijk wel vergeten het was een duistere tijd voor hem en vooral zijn moeder. Het schreeuwen en de bedreigingen hoort hij soms nog. Vooral in zijn slaap, mooie dromen heeft hij eigenlijk hierdoor niet gekend. De klappen en mishandelingen zoals de peuken onder zijn blote voetjes en op zijn armpjes herinnert hij zich nog als de dag van gister. Het waren dingen zoals de antichristus kan niet tegen hitte.

Dus bij deze verbrand ik mijn eigen antichristus. Alles om zijn moeder te pakken maar Maikel heeft iets gedaan in zijn hele jonge jeugd is wat hij niet mag of mocht doen. Iets waardoor zijn moeder hem ook zag als een duivels zaad in een goddelijk jasje. Maikel kan daar niet meer aan denken en heeft daar heel veel spijt van Maar ja een antichristus kent geen spijt of berouw. Maikel mocht niks in zijn jeugd door die ene fout. Maikel is nu groot en Maikel denkt nog elke dag aan zijn verloren jeugd. Hij heeft het nooit kunnen dromen dat hij 29 zou mogen worden maar hij is het wel. Hij zou knokken voor zijn familie en zou vechtend sterven voor zijn familie. En dat zou hij laten blijken aan deze duivel in zijn huis praten met zijn vrouw en respectloos kijkend naar zijn meubels. Hij zal hem leren tot met de antichristus niet te sollen valt. Hij is 29 en hij wordt ouder deze duivel krijgt zijn zin niet **nooit!** Maikel zal er alles aan doen om dat te voorkomen deze **bedrieger**. Deze **wanvertoning** der mensen.

Deze **clown** in een leren jack maar vooral zijn **vader** zal zijn zin niet krijgen.

Maikel kijkt uit zijn ogen alsof hij niks te verliezen heeft. Alsof hij geen spijt kent alsof de verhalen echt waar zijn. Hij draait zich naar Tom en vraagt 'gelooft u meneer? Dan raadt u aan om de bijbel open te slaan en daarbij te blijven...' Tom kijkt Michael aan heel vragend van Wat bedoel je. Maikel kent die vragende blik maar al te goed. Hij zegt:

Et filli diaboli semper fidelis erit domus!!

Tom denkt erover na en denkt er iets te lang over na in de ogen van Maikel. De dode ogen van de grootste moordenaar.

Tom ziet het eindelijk maar Tom weet niet wat de woorden betekenen.

Maikel is nu klaar met het gesprek en geeft Tom een keuze.

Verlaat mijn huis of blijf! Als je zonder tegenspartelen mijn huis verlaat is er niks aan de hand. Als je blijft zou ik eerlijk tegen je zijn en dan kun je tegenspartelen wat je wil maar dan geef ik je een cadeau wat je de rest van je korte leven meedraagt. Het cadeau van spijt spijt van alles en iedereen wat en wie je pijn hebt gedaan.

Tom weet niet hoe zich te gedragen en weet zich geen houding op de fijne bank te geven. Tom neemt de goede keuze en verlaat het huis. Maar het laatste wat Tom aan de deur zegt.

Is de druppel voor Maikel niemand in de straat of zelfs Amy heeft het gehoord alleen Maikel en Tom weten ervan. Maikel balt zijn vuist en is klaar om te slaan. Hij is woedend om er wat er gezegd is. Maikel is terug in zijn verleden terug als een jongetje van vroeger terug om zijn fout te herhalen tegenover de oude man.

Maar net op het punt dat hij klaar is om het licht uit zijn ogen te slaan om de bril in zijn oude kop te rossen hoort hij Chantal huilen vanuit binnen.

Amy heeft haar naar beneden gehaald. Maikel denkt wat ben ik aan het doen? En zijn vuist verslapt. Tom lacht maar het doet Maikel nu niks meer. Hij moet er voor zijn gezin zijn Hij is 29 en hij is van plan ouder te worden en niet in de bajes door een vieze oude man. Hij slaat de deur met een klap dicht en geeft Chantal een knuffel zegt nog een keer dank je lieverd en speelt een beetje met zijn half jaar oude dochtertje.

Hun hebben hem nodig voor hun zal hij sterven alleen voor hun. Hij heeft een verleden maar hun zijn de toekomst. Hun zijn de toekomst en hun krijgen een leven zoals weinige die kennen.

Hun leven wordt perfect hij zegt nog een keer 'sorry het spijt me tegen Chantal.' Geeft haar een kus zegt nog een keer 'sorry' tegen Amy en geeft haar een knuffel.

Amy lacht alleen maar en zegt: 'Mikey ik weet het toch je hoeft je niet anders voor te doen ik weet het Justin en Francis ook het duurt niet lang voordat Chantal het ook weet. Daar ben ik van overtuigd je hoeft niet eens iets te zeggen je verleden staat in je kop gedrukt.' Maikel's linkeroog begint te tranen en het duurt niet lang voordat de eerste en de Laatste traan vloeit. Een traan maar het is genoeg.

Maikel knuffelt haar en laat niet meer los. Amy gaat naast hem op de fijne bank zitten, Maikel kijkt haar aan en weet dat ze wil dat hij nu eens de elektriciteit nakijkt. Dus zonder iets te zeggen gaat hij ermee aan de slag. Lampen monteren is over het algemeen leuk en makkelijk werk. Dus hij begint in de kamer van Francis en eindigt in de kamer van Chantal. Als de kabels goed zijn verbonden de koperdraadjes op hun plek zitten en de lampen vast zitten drukt hij pas op de lichtknop.

Francis en Justin blijven doodleuk slapen ze zijn moe na alle drukte van de verhuizing. Das ook logisch natuurlijk ze zijn nog jong de een is tien zit net in de brugklas en de ander is twaalf bijna volwassen.

Maikel vindt het eigenlijk alleen maar goed dat zijn kinderen blijven slapen en vooral de twaalf jarige rebel.

Ze hebben hun klauwen vol aan hem hoe moet dat als hij dadelijk zestien of zeventien zijn? Nou ja zorgen voor een andere tijd. Maikel loopt naar de kamer van Chantal en drukt op de lichtknop het licht gaat aan. Hij denkt dat zijn dochter dit wel leuk gaat vinden Dus hij loopt naar beneden en zegt 'Aims ik heb het gehad voor vandaag. Ik heb nu genoeg opwindning gehad.' Hij neemt het digitale tafel klokje mee naar de slaapkamer.

Hij zet de tijd goed volgens zijn telefoon namelijk 23:30. Hij gaat aan de rechterkant van het bed liggen.

Amy komt snel na Maikel naar boven en ziet dat Maikel al slaapt. Amy snapt niet waarom hij aan de rechterkant van hun veel te grote bed slaapt. Normaal houdt hij de deur in de gaten anders komt hij niet in slaap. Nou ja hij zal wel moe zijn denkt ze bij zichzelf. Amy komt bijna niet in slaap door het gewoel van Maikel. Als ze eindelijk na een paar uur in slaap valt worden ze beiden gewekt door een hoge piep. Het lijkt net op een hondenfluitje Maikel is de eerste die de piep hoort. Met zijn handen voor zijn oren gaat hij opzoek naar de oorzaak.

Amy hoort de piep pas als Maikel opzoek is maar het kabaal komt vanuit het gehele huis. De oorzaak is hierdoor niet te vinden.

De drie anderen liggen nog gewoon te slapen als hij de kamer van hun binnenloopt.

Gelukkig ook maar denkt Maikel die zijn eigen gedachtes zelfs niet meer kan horen. Nog steeds opzoek naar de oorzaak.

Ondertussen wordt hij gestoord van die piep en dan voelt hij iets druppelen uit zijn oor. Meteen als hij het wegveegt hoort hij iets vallen uit de slaapkamer, hun slaapkamer hij weet niet wat het was maar het klonk in ieder geval zwaar.

Hij rent naar de slaapkamer en kijkt meteen of Amy is gevallen maar Amy ligt te lachen in hun grote tweepersoonsbed. 'wat viel er? Iets zwaars? Alles goed Aims?' Amy lacht 'dat was dat digitale klereding dat klereding maakte dat ontieligelijke kabaal.' 'Nou dan zat er denk ik een kabeltje niet goed of zo.' Amy begint nog meer te lachen het is zo een aanstekende lach dat Maikel automatisch meelacht. Maikel vraagt lachend aan Amy 'weet jij moet laat het is?' Amy in de slappe lach 'das het leukste het is 06.00.' Maikel lacht erom maar het lachen vergaat hem sneller dan Amy. '06.00? Dat stond toch ook op dat klokje net?' Amy begint hysterisch te lachen 'ja ja ja dat stond net ook op dat klokje ja dat is toch **humoor**.' Maikel zijn lach is weg. Dit is serieus hij heeft Amy nog nooit zo gezien. Hij weet niet of ze bang, boos of gewoon te vrolijk is.

Hij wordt er bang van de gedachte en het gelach van zijn vrouw.

Dit kan niet goed zijn dit kan niet. Hij probeert haar te kalmeren maar dat lukt niet op dit moment. Amy blijft lachen en lachen er komt geen eind aan. Totdat ze omvalt in bed en wat snurkt.

Maikel kan niet slapen hij zit vol adrenaline. Dus hij geeft Amy een kus en pakt nog maar wat meer dozen uit. Hij probeerde alles een plekkie te geven de meeste spullen krijgen een plek maar andere spullen weet hij ook niet waar ze horen.

Wat doet een vleeshaak bijvoorbeeld in zijn prive spullen doos? Dat is niet het enige wat hij vindt, hij vindt bijvoorbeeld ook een magazine genaamd exit wound en meer rare dingen. Heel vreemd dat zijn niet zijn spullen sterker nog hij heeft die spullen nog nooit gezien. Welke plek verdienen die dan? Welke plek zou ik ze kunnen geven?

Wie heeft ze ingepakt allemaal vragen komen bij hem omhoog na het inzien van de dozen.

Zijn spullen zijn het niet de raarste spullen komt hij tegen. En van wie zijn ze dan? Allemaal vragen die hopelijk nooit beantwoord mogen worden.

Deze spullen hoeven ook niet van mij te zijn denkt Maikel dat weet hij zeker. Maar van wie zijn ze dan? Weer een vraag zijn hoofd loopt over van de vragen. Maar hij heeft liever dat het vragen zijn dan dat hij het zeker weet waar ze vandaan komen. Met vragen is het nog de vraag of ze beantwoord worden.

Maar een zekerheid hoeft niet beantwoord te worden toch?

Weer een vraag hij wordt gek van de vragen en gedachtes. Maar zijn het wel de goede vragen? En op dat moment van ik weet het niet meer totale stilte geen vragen of gedachtes meer maar gewoon totale stilte. Amy komt naar beneden 'wanneer ga je de TV aansluiten mikey?' Maikel glimlacht Amy is weer normaal hij heeft rust gewoon rust. 'Ja begin ik zo aan Aims.

Lekker vanavond kassie kijken doelloos voor je uit zitten staren naar een bewegend beeld. Doe ik zo.' Amy weet niet goed wat haar overkomt en durft het eigenlijk niet echt te vragen. Maikel heeft dezelfde blik in zijn ogen als Tom had.

Hoofdstuk II.

Amy.

Amy kwam uit een goed gezin of nou ja wat je dan maar goed vindt. Ze wou het liefste weg bij haar vaders alcoholverslaving en haar moeders eeuwige schreeuw om hulp. Als haar moeder weer medicijnen op had en haar vader weer gezopen had had zij het altijd gedaan. In de ogen van haar moeder deed ze niks goed en haar moeder niks in de ogen van haar vader. Terwijl zij wel eens tegen haar vader probeerde te zeggen dat haar vader eens van de whisky en bier moest afblijven. Haar vader ging daarna heel erg schreeuwen met een black out tot gevolg. Met alle gevolgen van dien. Haar moeder die haar gelijk moest en zal hebben tegenover een agressieve dronkenlap. En zij die ertussen moest springen elke keer. Ze moest liegen tegen haar vriendinnen en op school over hoe ze toch aan die blauwe plekken en krasjes kwam. Iedereen wist het beter te vertellen dan de werkelijkheid eigenlijk was. De een zag Amy als de grootste leugenaar terwijl de andere haar geloofde.

De een zei dat ze had gevochten met alweer een jongen, terwijl de andere zei maar ik zie haar vader elke keer in de kroeg. Zou hij het misschien doen? Maar nee haar vader was een begrip in de stad. Haar vader was altijd lief voor haar dus dan moest haar moeder het toch gedaan hebben? Want haar moeder zagen ze nooit in de stad of wijk zelfs nooit in de straat. Dus zij had dan

iets te verbergen anders zien we die vrouw toch wel? Het enige waar ze haar moeder zagen was af en toe in de apotheek, maar wat voor pillen heeft ze dan? Tja de ene keer had ze een Valium pilletje en de andere weer Prozac

Maar allemaal op doktersrecept. Dus dan is er wat mis met die vrouw en snap ik dat haar man zo vaak in de kroeg zit.

Zo gingen de verhalen over Amy en haar ouders rond. En dat kon Amy niet meer aan haar altijd ruzie makende ouders en de verhalen die rondgingen als een gebouw dat in de fik stond. Soms leek het of er een heel bedrijfspand afbrandde in de milliseconde dat ze aangekeken werd op straat en ze had een zonnebril op. Amy heeft heel vaak over zelfmoord nagedacht ze had wel vriendinnen maar het meeste wat ze kende waren vijanden en mensen die niks om haar gaven.

Of mensen die het gewoon niks kon schelen wat er met haar gebeurde of in haar huis.

Er was niemand die echt wist wat ze doormaakte en doorgemaakt heeft. Ze wou alle mensen wat laten zien. Want alle mensen wisten alles van haar zo goed. Dus ze wou haar eigen leven nemen.

Op een manier die ze wel gaaf vond. Dat was via een slangetje in een uitlaat van een auto en de ramen dicht met alleen het slangetje naar binnen. Maar dat moest dan in de auto van de grootste snaaisnuiver uit haar leven. Koos gewoon Koos die viezerik die haar altijd al moest hebben. Die altijd al vies naar haar keek alsof ze een stuk vlees was dat hij een paar keer in een duur restaurant heeft gehad en wat zo lekker smaakte. Die vieze man die haar kleren een keer uit probeerde te trekken en haar over haar borst wreef.

Dat was de grootste viezerik in de buurt. Koos gewoon Koos, Koossie voor zijn vrienden en "De boeman" voor zijn vijanden. Amy was een vijand in de ogen van Koos. Zij was degene die hij echt wou proeven maar Amy vond hem vies. Daar is ze een vijand door geworden in de ogen van Koos. Onder andere voor haar was Koos zijn alter ego "De boeman." En als hij daarin veranderde veranderde zijn gehele houding in een soort van kronkelende slang. Zelfs zijn ogen veranderde op dat gegeven moment. Zijn ogen veranderde in glimmende kraaltjes. Zij was altijd al als de gloeiende dood voor slangen en ratten maar Koos veranderde op dat moment in haar beide grote angsten.

Op een dag vroegen haar vriendinnen ga je vanavond mee? Der is een nieuwe nachtclub in de stad. Amy lacht en zegt vertwijfelend: 'nou dat weet ik niet zeker. Ik moet het even vragen!' Ze loopt naar binnen.

Haar vader kijkt al dronken uit zijn ogen en haar moeder ligt weer op de grond met een bloedlip. Ze vraagt 'pap mag ik vanavond misschien weg met mijn vriendinnen naar de stad?' Haar vader gromt wat en valt daarna in slaap op zijn fauteuil. Het pis loopt langzaam naar beneden en hij maakt een verstikkend geluid. Ze denkt het zal wel. Dus ze loopt naar buiten en zegt tegen haar vriendinnen: **Het mag!** Haar vriendinnen zeggen

We komen je om 22.30 halen en we blijven tot tegen 02.00 of 03.00!

Om 21.00 ligt haar vader nog te slapen ogen trekkend en met een rochelend verstikkend geluid snurkend. Haar moeder is ook nog knock-out en ligt een beetje trillend en spartelend op de grond als een vis op het droge. Ze denkt bij zichzelf ik heb zo eindelijk een kans om te ontsnappen uit mijn huis.

Uit deze hel! Ze ziet haar vaders fles whisky op de grond staan en denkt snel leeggooien die rotzooi. Ze pakt de fles op en leest het label op de mooie fles. Daarop staat Johnny stiller triple black draught ze denkt zo das een mond vol en schiet in de lach. Haha Johnny wat ben je stil he.

Nou daar ga je Johnny wees maar stil en ze salueert de gevallen fles met de worden Johnny K.I.A. Maar als het laatste druppeltje bijna uit de fles komt denkt ze wat vindt pap daar toch zo lekker aan? En neemt een slokje haar kop vertrekt en haar strot staat in de brand. Ze rent naar de koelkast en pakt gauw een fles cola, ze probeert zo snel mogelijk de dop eraf te draaien maar de fles staat onder te veel spanning en begint te spuiten. Alles zit onder de cola kut denkt ze. En neemt een slok uit de half ontplofte fles. 'Ahh das beter wat vindt die man daar toch zo lekker aan?' Voordat ze weggaat moet ze dit wel even schoonmaken. Dus ze pakt een handdoek en legt die er eerst op. En dan veegt ze de plakzooi geleidelijk op. Zo das ook weer gebeurt. Ze gaat weer naar binnen en zet de radio aan ze hoort een mooi nummer voorbijkomen. Van die onbekende artiest.

Die artiest die ze altijd al goed vond maar nooit op zijn naam kan komen. Met het nummer genaamd:

blood on my knife.

*No matter if you're a potato peeler. No matter if you're a hunter.
There's always gonna be blood on your knife sooner or later. No matter
what road you're on. No matter what street you're on. No matter what
road or street you come from.*

*We all have to face the rules of life. We all have to face the fools in life.
Some people beg some people pray.*

Prayers are for the broken down. You can beg to your god there's always gonna be blood. On my knife.

You have the evangelist religious and other scum. You have the street walker and the night crawler. You have the beggar and the priest. You might have god on your side i know the beast.

*You know him or you don't. You know him only trough stories or you know him well. But everyone knows the lore. Everyone has their own stories to tell and soul to sell. **And everyone goes to the kingdom of hell, where he rules for evermore.***

Dan stoort de radio en slaat hij uit. Hij blijft in haar kop hangen. Vooral het zinnetje *You might have god on your side i know the beast*. Eindelijk is het nummer voorbij en dan wordt er op de deur geklopt. En weer, en weer. Amy durft niet naar de deur vastgenageld van angst loopt ze toch naar de grote massief houten deur. Er wordt weer geklopt. Ze doet doodsbenauwd de zware deur open. Het zijn haar vriendinnen 'oh wat ben ik blij jullie te zien' 'We zouden je toch ophalen?' 'Maar het is toch geen 22.30?' **nee** zeggen haar vriendinnen in koor **we zijn iets verlaat. Dat vind je toch niet erg he?** Amy lacht en zegt nog een beetje verward 'nee joh das niet helemaal niet erg.'

Als ze met ze allen op de fiets stappen vraagt Amy: 'waar gaan we nou eigenlijk heen?' 'wij gaan naar een nachtclub genaamd **The Gate of Hell...**' 'Oh lachen dank je wel Bianca!'

Bianca lacht 'nou het is als het goed is geen circus hoor.'. En de andere vriendinnen lachen in koor. Als ze in de stad aankomen ziet Bianca een bekende van haar en praat daar even mee.

Waardoor de andere vriendinnen ongeduldig worden en doorfietsen met de vragende woorden **jullie halen ons zo wel in he?** Amy 'ja Bianca leidt me wel naar jullie toe.' Bianca rond het gesprek af en geeft de jongen een kus. Zo zegt ze nou gaan wij daarheen. En stapt weer op de fiets 'Amy kom op.'. 'Ja ja Bianca ik kom al.' 'Mooie jongen he Amy?' Amy 'ja waar ken je hem van?' 'oooh die woont bij een vriend van me vader in straat.' Maar als ze bij **The Gate of Hell** aankomen staat daar een boom van een kerel voor de deur. Hij vraagt 'hebben jullie een identiteitskaart bij jullie dames?' Bianca 'nee die ligt nog binnen ik kom hier net vandaan.' De portier vraagt aan Amy: 'hoe oud ben je dametje?'

Zestien meneer.

De portier zegt op een vriendelijke toon: 'dan mag je niet naar binnen sorry dit is voor achttien jaar en ouder!' Bianca stapt op de fiets en is weg.

Amy weet zich geen houding te geven. De portier 'weet je wat ik haal even wat te drinken voor je als je hier blijft staan.' *Graag dankje.*

De portier loopt naar binnen en is zo weer terug met een flesje water. Amy pakt het flesje aan met de woorden *sorry meneer ik wist het niet.* 'Nee dat had ik al door. Nou fiets maar lekker naar huis en denk voortaan goed na he..' Amy stapt op de fiets en fietst zo ver mogelijk weg bij die tent.

Totdat ze bij een donker kroegje komt. En er iemand strompelend naar buiten loopt die haar een hand probeert te geven. Ze ontwijkt hem op de fiets maar valt. Haar wiel laat los uit haar voorvork als ze de stoeprand raakt. Ze wordt wakker in een auto op de achterbank. Ze kent deze auto maar al te goed dit is de auto van Koos haar boeman.

Ze begint te schreeuwen **NEE NEE NEEE HELP!** Koos zet de auto stil nabij een afgelegen parkeerplaats.

Je kan schreeuwen wat je wil niemand hoort je en ik probeer alleen te helpen meissie. Hij stapt uit de auto en doet haar deur open hij trekt haar eruit en legt haar op de grond neer. Hij probeert haar broek uit te trekken. En grapt wat.

Wat een klote dingen zijn die spijkerbroeken toch he nou ja ik heb dadelijk nog een klote ding voor je.. Amy slaat hem krabt hem trapt hem doet alles wat ze kan om bij hem weg te komen. Maar Koos is te sterk en lacht haar uit.

Dan komt er een jongen voorbij op de fiets en ziet hun niet Amy roept **HELP HELP HELP MEEE!!** De fiets stopt maar rijdt weer door als het stil is.

Koos stopt panisch zijn hand in haar mond zijn hand is te dik om in te bijten. Vooral voor de zestienjarige Amy. Hij schreeuwt **DAT FLIK JE ME NIET WEER TRUT!** En slaat haar op haar hoofd waardoor ze knock-out gaat.

Als ze bijkomt ziet ze dat er een knokpartij aan de gang is tussen Koos en de jongen die net voorbijfietste. Haar spijkerbroek ligt in de bosjes naast haar en tussen haar benen is het nat. De jongen slaat maar door en door Koos ligt op de grond terwijl de jongen door slaat en trapt. Dan pakt de jongen een mes een grote dolk. En loopt naar Amy, Amy kruipt naar achteren en snikt *nee nee alsjeblieft niet alsjeblieft niet.*

De jongen lacht en geeft haar de dolk 'hier jij weet wat je moet doen.' Amy pakt de dolk aan en loopt de jongen voorbij. Ze loopt naar Koos en zegt tegen de jongen *dank je wel.*

Ze trekt Koos zijn broek uit en zet de dolk achterin zijn balzak. Kijkt hem aan knipoogt naar hem 'dat was zeker een klote ding.' Koos smeekt *nee alsjeblieft nee niet!* Dan snijdt ze zijn bal eraf in een zagende beweging.

Koos schreeuwt het uit van de pijn. Ze vraagt 'doet dit pijn Koos?' Dan steekt ze de dolk in zijn been en zegt 'laat dit een les zijn, zelfs de boeman kan zijn invloed verliezen.

Ik ben niet meer bang!' Ze steekt de dolk in zijn andere been. De jongen loopt naar haar toe en vraagt mag ik mijn mes terug?

Amy zegt ik ben bijna klaar steekt de dolk in Koos zijn buik draait de dolk om trekt hem eruit en geeft hem terug aan de jongen. 'Dank je wel ik kan je niet genoeg bedanken.' De jongen 'vertel me je naam das genoeg dank.'

Amy trekt haar broek aan en zegt 'ik ben Amy en wie ben jij?' De jongen geeft haar een hand 'ik ben Maikel aangenaam.' Al vanaf de allereerste keer dat ze Maikel zag was ze verliefd. En wist ze dat ze haar leven met hem zou delen. Maar wat er toen gebeurd is?

In zijn jeugd is tot de dag van vandaag nog een raadsel voor haar. Altijd als ze erover begint veranderd Maikel van een lieve gozer in een agressieve man. Er is veel gebeurt dat is zeker waarom juist hij haar die dag hielp weet ze ook niet. Maar er zijn meer dingen die ze niet weet van hem. Er zijn zoveel dingen ongepraat gebleven zoveel wat ze hem nog wil vragen. Er zijn zoveel vragen onbeantwoord gebleven. Er is zoveel dat zij zelfs soms bang wordt van haar eigen Maikel. En dat terwijl ze zoveel van hem weet maar dat stukje wil hij niet loslaten. Het moet iets ergs zijn dat weet ze zeker. Maar hoe meer ze erover nadenkt hoe gevaarlijker het wordt voor haar.

Voor haar, de buurt en de mensen waar zij een hekel aan heeft. Ze komt niet verder dan speculeren. Speculeren over misschien wel...

Nee das te erg. Dan hoort ze geroep om Amy. Als ze naar boven loopt en Maikel plagend hoort zeggen: 'daar komt ze hoor!' tegen de vermoeide Justin.

Kijkt ze een beetje chagrijnig om zich heen. Op het moment dat ze de kamer van Chantal inkijkt en de kleine dame ziet staan, wordt ze warm vanbinnen. Een beetje het gevoel van de warme kachel in de koude winter.

Ze rent de kamer binnen. 'Oh meisje wat mooi wat mooi je kan nu al staan.

Wat ben ik trots op je!' Ze geeft Maikel een knuffel en zegt op een liefhebbende toon *dank je wel Mike*. Als Maikel een beetje snauwend zegt 'geen dank ik ben misschien nog wel trotser dan jij..' Wordt ze alleen maar chagrijniger en wil ze eigenlijk zeggen waar het op staat. Maar ze heeft de puf niet om hem af te snauwen. Dus ze gaan samen op de bank zitten en praten nog een beetje na. Over hoe trots ze op hun kleine meid zijn. Ze vallen samen in slaap op de bank. Als ze wakker worden staat er 06:00 op hun digitale tafelklok Buiten is het en donker en binnen is het als vanouds. Ze lopen allereerst je naar boven naar de kamer van Chantal om te kijken hoe het met de kleine meid is. Chantal wordt wakker van het geluid en lijkt bang voor haar ouders.

Maikel en Amy weten niet wat haar bezielt maar ze lijkt doodsbang haar eigen ouders. Amy barst in tranen uit en loopt naar beneden.

Als ze op hun digitale tafelklokje kijkt daarop is het nog 06.00 ze pakt haar telefoon en ziet dat het 21:00 is. Ze snapt er niks van ze roept Maikel die er zelf ook niks van snapt. De bel gaat Ding Dong Ding Dong.. Amy gaat naar de deur en zegt lachend Mike we hebben zo snel mogelijk een nieuwe deurbel nodig. Ze doet de deur open 'Hallo Tom wat brengt je hier?' 'Kom binnen Wil je een bakkie koffie of thee?' Hij gaat naar binnen 'ja een bak koffie zal wel lekker zijn ja.' Ze vraagt een paar keer wat hij erin heeft melk en suiker is het antwoord.

Maar ze ziet iets gebeuren in de ogen van Tom alsof hij een reflectie zoals een hond of zo heeft. Ach dat zal wel gewoon door de stress komen. Maar dan ziet ze Tom uitdagen en Maikel boos worden. En boos veranderd in woedend. Ze herkent de blik van Maikel maar al te goed. Het is hetzelfde als toen met haar boeman en ze is bang dat het mis gaat in haar huis en met haar man. En Maikel is iemand die wil je niet boos zien niemand wil Maikel boos zien. Ze haalt voor de zekerheid Chantal maar naar beneden. Maar Maikel herpakt zichzelf wonder boven wonder. En zet hem op een vriendelijke manier buiten de deur. Maar wat Tom daar zegt gaat zelfs haar boven haar pet. Ze hoort Tom zeggen:

Ik pak alles van je af. Ik zorg dat langzaam naar de klote gaat. En dan zorg ik dan je onderin komt bij de rest.

Ze ziet dat Maikel boos wordt hij maakt een vuist. Ze heeft het handje van Chantal vast maar ze knijpt er iets te hard in. Maikel wil die oude man iets geven om nooit te vergeten. Maar op dat moment begint Chantal te huilen. Maikel's vuist verslapt. Ze geeft Chantal een kus en denkt net op het goede moment dank je wel...

Maikel doet de deur dicht en loopt naar Chantal en zegt 'dank je wel meissie' en gaat een beetje spelen met zijn half jaar oude dochtertje. Hij zegt nog een keer 'Sorry het spijt me tegen Chantal.' Geeft haar een kus zeg nog een keer 'sorry' tegen Amy en geeft haar een knuffel.

Amy lacht alleen maar 'Mikey Ik weet het toch je hoeft je niet anders voor te doen Ik weet het Justin en Francis ook het duurt niet lang voordat Chantal het ook weet.

Daar ben ik van overtuigd je hoeft niet eens iets te zeggen je verleden staat in je kop gedrukt.' Amy geeft Maikel een knuffel en ze voelt iets nats in haar nek. Amy kan alleen denken dank je meissie je hebt net een leven gered. Volgens mij weet ze het denkt Amy als ze Chantal ziet lachen. Ze weet het das mijn meid.

Das mijn slimme meid. Amy denkt wat is ze slim. Maar wat Chantal doet kan ze niet bevatten. Gelijk als Amy denkt wat is ze slim staat Chantal op en begint te lachen. Maikel heeft Amy stevig vast hij ziet het niet. Maar Amy snapt dat hier iets heel vreemds aan de hand is. Het huis voelt ook niet meer veilig en fijn aan. En het gevoel dat ze in nachtmerrie zit overheerst het trotse gevoel voor haar kleine meid. Als Amy hem aankijkt gaat hij met de elektriciteit bezig.

Wanneer hij naar beneden komt zegt hij 'ik heb het gehad voor vandaag. Ik ga naar bed ik vind dat ik wel genoeg opwindung heb gehad.'

Amy zegt geruststellend *is goed ik ga zo ook maar*. Als Maikel naar boven loopt blijft zij even achter met Chantal. Ze kijkt Chantal indringend aan 'wat weet je nog meer meissie?' Chantal brabbelt wat. 'Ja je zal wel moe zijn he? Sorry dat ik je naar beneden haalde vriendinnetje!' Voordat ze Chantal naar haar ledikantje brengt vraagt ze nog een keer aan haar 'weet jij wat hier net gebeurd is?' Chantal lacht en pakt haar neus vast in een stevige greep. Als ze Chantal naar boven brengt en in haar ledikantje legt. Ziet ze iets vreemds in haar kamertje, een beetje een groene walm en er hangt een rare benzine achtige geur.

Ze vraagt 'zo ruik jij niet he meis? Zelfs jouw poep ruikt niet zo.' Ze vindt het normaal gesproken lekker ruiken maar een half jaar oude baby mag niet in die lucht liggen. Dus doet ze een raam open en wanneer ze Chantal bij haar en Maikel wil neerleggen. Vervliegt de groene walm en geur meteen zodra ze het raam opendoet. Als een schip die na heel lang varen de vuurtoren ziet. Ze ruikt nog een keer in de kamer van Chantal maar de geur is vrijwel meteen weg.

Chantal begint bijna te huilen maar Amy is er net op tijd bij om haar even vast te houden en een liedje te zingen. Ze begint te zingen:

I wear the tears of the fallen sun. I wear the tears of the fallen son. I wear the tears of the moon and sky. I wear the tears of the soldier's song. Tears of the fallen.

Amy vraagt aan Chantal wat heb je toch met dit nummer? Maar ze vindt het wel goed en gaat naar haar bed. Meteen als ze binnenkomt in de slaapkamer ziet ze Maikel aan de rechterkant van het bed slapen. Niet de normale kant want normaal slaapt hij links om de deur in de gaten te kunnen houden. Anders komt hij normaal gesproken niet in slaap. Ze probeert te slapen maar Maikel houdt haar wakker met zijn gewoel.

Als ze eindelijk na een paar uur in slaap valt wordt ze gewekt door een hoge piep. Ze kijkt naast haar en Maikel is weg ze hoort hem stommelen in de overloop. Ze hoort ze een nummer uit de muur komen, in haar hoofd en neuriet wat mee. Vijftien seconden later hoort ze nog het einde van een nummer dat Chantal tegenwoordig zo mooi vindt van die onbekende artiest:

I hear and see the tears falling every day. A 11 year old with the newest phone. A grown man yelling to a kid. A skinny woman who is too afraid what he might say if she eats that ice cream cone. Shit the world is a ugly place i rest my case.

I wear the tears of the fallen sun. I wear the tears of the fallen son. I wear the tears of the moon and sky. I wear the tears of the soldier's song.

Ze er genoeg van heeft gooit ze het tafel klokje zo hard mogelijk tegen de muur. Dat geeft een knal alsof ze dat ding dwars door de muur heeft gegoooid. Er liggen overal stukjes van het klokje ze vindt ze zelfs in haar haar. Dan komt Maikel naar haar toe gerend met de vraag of alles goed is met haar. Ze kan alleen lachen:

'dat was dat digitale klereding dat klereding maakte zo een ontegelijk kabaal.' Wat Maikel zegt hoort ze niet meer. Ze hoort alleen zichzelf lachen.

Ze weet niet waarom maar ze antwoord 06:00. Maikel's woorden veranderen in ruis in haar veel te vrolijke hoofd. Ze kan nergens meer over nadenken alleen dat ze moet lachen. En hoe meer ze wil stoppen met lachen hoe hysterischer haar lach wordt. Totdat het een klinisch gestoorde lach wordt waar ze niet uit kan komen. Op dat moment valt ze om in bed van de slaap.

Ze krijgt in haar slaap een terugblik van vroeger en ziet haar vader weer eens dronken schreeuwen tegen haar en haar moeder. Maar deze keer kijkt hij vooral haar aan en zegt 'Amy het spijt me voor het leven wat je door mij hebt gehad.' Maar voordat ze wil antwoorden is goed pa, dank je wel.